

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

ze dne 14. listopadu 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Přistoupení nových členských států – Chorvatská republika –
Přechodná opatření – Volný pohyb služeb – Směrnice 96/71/ES – Vysílání pracovníků –
Vyslání státních příslušníků Chorvatska a třetích zemí do Rakouska prostřednictvím podniku se
sídlem v Itálii“

Ve věci C-18/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná
rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr, Rakousko) ze dne 13. prosince 2016,
došlým Soudnímu dvoru dne 16. ledna 2017, v řízení

Danieli & C. Officine Meccaniche SpA,

Dragan Panic,

Ivan Arnautov,

Jakov Mandic,

Miroslav Brnjac,

Nicolai Dorassevitch,

Alen Mihovic

proti

Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Vilaras, předseda čtvrtého senátu, vykonávající funkci předsedy třetího senátu,
J. Malenovský, L. Bay Larsen (zpravodaj), M. Safjan a D. Šváby, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. února 2018,

* Jednací jazyk: němčina.

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Danieli & C. Officine Meccaniche SpA. jakož i za D. Panice, I. Arnautova, J. Mandice, M. Brnjace, N. Dorassevitche a A. Mihovice, E. Oberhammerem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu G. Hessem, jako zmocněncem,
- za německou vládu T. Henzem a D. Klebsem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a J. Langerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Kellerbauerem a L. Malferrarim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. dubna 2018,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 56 a 57 SFEU, kapitoly 2, odstavců 2 a 12 přílohy V k aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2012, L 112, s. 21, dále jen „akt o přistoupení Chorvatska“), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd 05/02, s. 431).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi italskou společností Danieli & C. Officine Meccaniche SpA (dále jen „Danieli“) a šesti pracovníky chorvatské, ruské a běloruské státní příslušnosti na jedné straně a Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (Regionální pobočka Úřadu pro trh práce v Loebenu, Rakousko), úřad spadající pod spolkové ministerstvo práce, sociálních věcí a ochrany spotřebitelů, na straně druhé ve věci vysílání těchto pracovníků.

Právní rámec

Unijní právo

Akt o přistoupení Chorvatska

- 3 Článek 18 aktu o přistoupení Chorvatska stanoví:

„Opatření uvedená v seznamu v příloze V se vztahují na Chorvatsko za podmínek stanovených ve zmíněné příloze.“

- 4 Příloha V aktu o přistoupení Chorvatska má název „Seznam uvedený v článku 18 aktu o přistoupení: přechodná opatření“ a kapitola 2 této přílohy, nazvaná „Volný pohyb osob“ stanoví v odstavcích 1, 2 a 12:

„1. Článek 45 a čl. 56 první pododstavec Smlouvy o fungování EU se ve vztahu k volnému pohybu pracovníků a volnému pohybu služeb, zahrnujícímu dočasný pohyb pracovníků vymezený v článku 1 směrnice 96/71/ES, mezi Chorvatskem na jedné straně a všemi stávajícími členskými státy na straně druhé použijí v plném rozsahu pouze podle podmínek přechodných ustanovení uvedených v odstavcích 2 až 13.

2. Odchylně od článků 1 až 6 nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 492/2011 [ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1),] budou stávající členské státy do konce období dvou let po dni přistoupení uplatňovat vnitrostátní opatření nebo opatření, která vyplývají z dvoustranných dohod, upravující přístup chorvatských státních příslušníků na jejich trhy práce. Stávající členské státy mohou tato opatření dále uplatňovat do konce období pěti let ode dne přistoupení.

[...]

12. S cílem čelit vážným narušením trhu práce Německa a Rakouska nebo nebezpečí takových narušení v určitých citlivých odvětvích služeb, která mohou vzniknout v některých oblastech při nadnárodním poskytování služeb definovaném v článku 1 směrnice 96/71/ES, se mohou Německo a Rakousko po dobu, kdy uplatňují na základě výše uvedených přechodných ustanovení na volný pohyb chorvatských pracovníků vnitrostátní opatření nebo opatření, která vyplývají z dvoustranných dohod, po oznámení Komisi odchýlit od čl. 56 prvního pododstavce [SFEU] s cílem omezit v rámci poskytování služeb společnostmi usazenými v Chorvatsku dočasný pohyb pracovníků, jejichž právo na přístup k zaměstnání v Německu nebo Rakousku podléhá vnitrostátním opatřením.

Seznam odvětví služeb, na která se může vztahovat tato odchylka, je následující:

[...]

– v Rakousku:

Odvětví Kód NACE (*), pokud není uvedeno jinak

[...]

Stavebnictví včetně souvisejících oborů

45.1 až 45.4,
Činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES

[...]

(*) NACE: viz 31990 R 3037: Nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 ze dne 9. října 1990 o statistické klasifikaci ekonomických činností v Evropském společenství (Úř. věst. L 293, 24.10.1990, s. 1).

[...]

Uplatňování tohoto odstavce nesmí vést ke zpřísnění podmínek dočasného pohybu pracovníků v rámci nadnárodního poskytování služeb mezi Německem nebo Rakouskem a Chorvatskem v porovnání s podmínkami ke dni podpisu smlouvy o přistoupení.“

5 Kód NACE 45.1 až 45.4 zní:

„ – 45			Stavebnictví
	45.1		Příprava stavenišť
		45.11	Demolice a bourání budov; příprava území a zemní práce
		45.12	Průzkumné vrtné práce
	45.2		Realizace kompletních staveb nebo jejich částí; stavební inženýrství
		45.21	Všeobecná výstavba budov a stavebněinženýrských děl
		45.22	Pokrývačské práce
		45.23	Výstavba dálnic a silnic, letišť a sportovních zařízení
		45.24	Výstavba vodních děl
		45.25	Ostatní stavební činnosti zahrnující speciální řemesla
	45.3		Kompletační a dokončovací práce
		45.31	Elektrické instalace
		45.32	Těsnění a izolace
		45.33	Klempířství, instalace plynových a vodních zařízení
		45.34	Ostatní stavební instalace
	45.4		Kompletační a dokončovací práce
		45.41	Omítkářské a štukatérské práce
		45.42	Truhlářské kompletační práce
		45.43	Tapetování, pokládání podlah, dlaždic a panelů
		45.44	Sklenářské, malířské a natěračské práce
		45.45	Ostatní dokončovací stavební práce“

Směrnice 96/71

6 Článek 1 směrnice 96/71 stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na podniky usazené v některém členském státě, které vysílají v rámci nadnárodního poskytování služeb v souladu s odstavcem 3 pracovníky na území jiného členského státu.

[...]

3. Tato směrnice se použije, pokud podniky uvedené v odstavci 1 učiní některé z následujících nadnárodních opatření:

a) vyšlou pracovníka na území členského státu na vlastní účet a pod svým vedením na základě smlouvy uzavřené mezi podnikem pracovníky vysílajícím a stranou, pro kterou jsou služby určeny, činnou v tomto členském státě, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi vysílajícím podnikem a pracovníkem, nebo

nebo

b) vyšlou pracovníka do provozovny nebo podniku náležejícího ke skupině podniků na území členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi vysílajícím podnikem a pracovníkem, nebo

nebo

c) jako podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky vyšlou pracovníka do podniku, který jej využije, se sídlem nebo vykonávajícího činnost na území některého členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky na straně jedné a pracovníkem na straně druhé.

4. Podnikům usazeným ve třetím státě nesmí být poskytováno lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě.“

7 Příloha směrnice 96/71 stanoví:

„Činnosti zmiňované v čl. 3 odst. 1 druhé odrážce zahrnují všechny stavební práce týkající se výstavby, oprav, údržby, přestavby nebo stržení budov, a zejména těchto prací:

1. výkopové práce
2. přemísťování zeminy
3. vlastní stavební práce
4. montáž a demontáž prefabrikovaných dílců
5. zařízení nebo vybavení
6. úpravy
7. renovace
8. opravy

9. demontáž
10. demolice
11. údržba
12. malířské a úklidové práce v rámci údržby
13. asanace.“

Rakouské právo

- 8 Paragraf 18 Ausländerbeschäftigungsgesetz (zákon o zaměstnávání cizinců, BGBl. 218/1975), ve znění použitelném na spor v původním řízení (BGBl. I, 72/2013. dále jen „AuslBG“), zní takto:

„Vyslání cizí státní příslušníci

Podmínky zaměstnávání; povolení k vyslání

1) Cizí státní příslušníci, kteří jsou zaměstnáni u zahraničního zaměstnavatele, který nemá sídlo v Rakousku, jsou povinni získat pracovní povolení, není-li stanoveno jinak. Pokud doba trvání těchto prací nepřesáhne šest měsíců, jsou cizí státní příslušníci povinni získat povolení k vyslání, které lze udělit nejvýše na dobu čtyř měsíců.

[...]

12) Pro cizí státní příslušníky, kteří byli vysláni podnikem se sídlem v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru [(EHP)] do Rakouska k výkonu přechodné pracovní činnosti, není požadováno žádné pracovní povolení či povolení k vyslání, pokud:

1. jsou v souladu s předpisy oprávněni být zaměstnáni ve státě sídla podniku na dobu přesahující dobu trvání jejich vyslání do Rakouska a jsou u vysílajícího podniku řádně zaměstnáni, a pokud
2. jsou splněny mzdové a pracovní podmínky rakouského práva ve smyslu ustanovení § 7 písm. b) odst. 1 bodu 1 až 3 a odst. 2 Arbeitsvertragsrechts Anpassungsgesetz [(zákon, kterým se přizpůsobuje právní úprava v oblasti pracovních smluv, BGBl. 459/1993), jakož i ustanovení práva sociálního zabezpečení.

Ústřední koordinační úřad spolkového ministerstva financí pro kontrolu nelegálního zaměstnávání podle [AuslBG] a zákona, kterým se přizpůsobuje právní úprava v oblasti pracovních smluv, je povinen ohlášení o zaměstnání vyslaných cizinců podle § 7b odst. 3 a 4 zákona, kterým se přizpůsobuje právní úprava v oblasti pracovních smluv, bezodkladně postoupit příslušné regionální pobočce úřadu pro trh práce. Regionální pobočka úřadu pro trh práce musí do dvou týdnů poté, co obdržela ohlášení, podniku a zadavateli, který si pracovní činnost objednal, splnění předpokladů potvrdit (potvrzení o evropském vyslání), nebo při nesplnění těchto podmínek toto vyslání zakázat. Aniž je dotčena ohlašovací povinnost podle § 7 písm. b) odst. 3 a 4 zákona, kterým se přizpůsobuje právní úprava v oblasti pracovních smluv, smí být pracovní činnost při splnění podmínek zahájena i bez potvrzení o evropském vyslání.“

- 9 Paragraf 32a AuslBG stanoví:

„Přechodná ustanovení týkající se rozšíření Evropské unie

1) Na státní příslušníky členských států Evropské unie, které přistoupily k Evropské unii ke dni 1. ledna 2007 na základě Smlouvy [mezi Belgickým královstvím, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Bulharskou republikou a Rumunskem] o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii (Úř. věst. 2005, L 157, s. 11)], se nevztahuje volný pohyb pracovníků ve smyslu § 1 odst. 2 písm. l), pokud nejsou v souladu s § 52 odst. 1 bodu 1 až 3 zákona o usazování a pobytu Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz (zákon o usazování a pobytu) rodinnými příslušníky státních příslušníků jiného členského státu EHP, kteří jsou oprávněni k pobytu na základě práva Společenství.

[...]

11) Na základě smlouvy [mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou] o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii [(Úř. věst. 2012, L 112, s. 10)], se počínaje přistoupením Chorvatska k EU použijí odstavce 1 až 9 obdobně na státní příslušníky Chorvatské republiky a na zaměstnavatele se sídlem v Chorvatské republice.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Danieli přijala zakázku od rakouského podniku na výstavbu válcovny drátů v Rakousku. Tato italská společnost chtěla k provedení této zakázky využít mimo jiné čtyři chorvatské pracovníky, jakož i jednoho ruského a jednoho běloruského pracovníka.
- 11 Uvedená společnost byla součástí koncernu, do něhož patřila i chorvatská společnost, Danieli System d.o.o., zaměstnavatel těchto chorvatských pracovníků, jakož i další italská společnost, Danieli Automation SpA, zaměstnavatel uvedeného ruského a běloruského pracovníka.
- 12 Uvedení chorvatští pracovníci byli poskytnuti společnosti Danieli, ale zůstali zaměstnání u chorvatské společnosti a sociálně pojištění v Chorvatsku. Pokud jde o ruského a běloruského pracovníka, byli poskytnuti společnosti Danieli, avšak během výkonu svého úkolu v Rakousku zůstali zaměstnání u společnosti Danieli Automation SpA a sociálně pojištění v Itálii.
- 13 Dne 18. ledna 2016 nahlásila Danieli na základě mimo jiné § 18 odst. 12 AuslBG údaje týkající se těchto pracovníků Zentrale Koordinationsstelle für die Kontrolle illegaler Beschäftigung (ústřední koordinační úřad pro kontrolu nelegálního zaměstnávání, Rakousko) a požádala ve vztahu k nim o potvrzení o evropském vyslání.
- 14 V pozdějším dopise Danieli uvedla, že dotčení pracovníci nejsou jejími zaměstnanci, nýbrž jí byli poskytnuti výše uvedenou chorvatskou a italskou společností za účelem realizace projektu na výstavbu válcovny drátů v Rakousku.

- 15 Regionální pobočka Úřadu pro trh práce v Loebenu zamítla žádosti o vydání potvrzení o uvedeném vyslání v souladu s § 18 odst. 12 AuslBG a vyslání dotyčných pracovníků nepovolila.
- 16 Opravné prostředky proti rozhodnutím zamítajícím tyto žádosti byly zamítnuty Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Rakousko). Tento soud uvedl, že čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 96/71 vyžaduje „po dobu vyslání pracovní poměr mezi vysílajícím podnikem a pracovníkem“. V daném případě podle něj takový poměr chybí, protože uvedení pracovníci nejsou zaměstnanci společnosti Danieli.
- 17 Danieli a dotčení pracovníci podali k Verwaltungsgerichtshof (správní soudní dvůr, Rakousko) opravný prostředek „Revision“ proti rozsudkům Bundesverwaltungsgericht (spolkový správní soud).
- 18 Za těchto podmínek se předkládající soud rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být články 56 a 57 SFEU, směrnice [96/71] a odstavce 2 a 12 kapitoly 2 [, nazvané ‚Volný pohyb osob‘,] přílohy V [aktu o přistoupení Chorvatska] vykládány v tom smyslu, že je [Rakouská republika] oprávněn[a] omezit vysílání pracovníků, kteří jsou zaměstnáni u podniku se sídlem v Chorvatsku, prostřednictvím požadavku pracovního povolení, pokud toto vysílání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti podniku se sídlem v Itálii k tomu, aby tento italský podnik mohl poskytnout službu v Rakousku, přičemž činnost těchto chorvatských pracovníků spočívající ve výstavbě válcovny drátů v Rakousku pro tento italský podnik se omezuje na poskytnutí této služby v Rakousku a tito pracovníci nejsou s tímto italským podnikem v pracovním poměru?
- 2) Musí být články 56 a 57 SFEU a směrnice [96/71] vykládány v tom smyslu, že je [Rakouská republika] oprávněn[a] omezit vysílání ruských a běloruských pracovníků zaměstnaných podnikem se sídlem v Itálii prostřednictvím požadavku pracovního povolení, pokud toto vysílání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti jinému podniku se sídlem v Itálii k tomu, aby tento jiný podnik poskytl službu v Rakousku, přičemž činnost těchto ruských a běloruských pracovníků vykonávaná pro tento jiný podnik se omezuje na poskytnutí této služby v Rakousku a tito pracovníci nejsou s tímto jiným podnikem v pracovním poměru?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 19 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 56 a 57 SFEU, příloha V, kapitola 2 odstavce 2 a 12 aktu o přistoupení Chorvatska, jakož i směrnice 96/71, musí být vykládány v tom smyslu, že Rakouská republika je oprávněna omezit požadavkem pracovního povolení vysílání chorvatských pracovníků, kteří jsou zaměstnanci podniku se sídlem v Chorvatsku, pokud toto vysílání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti podniku se sídlem v Itálii k tomu, aby uvedený italský podnik mohl poskytnout službu v Rakousku, a tito pracovníci nejsou s tímto italským podnikem v pracovním poměru.
- 20 Na úvod je třeba připomenout, že za skutkových okolností, na nichž je založena první otázka, Danieli, italský podnik, požádala příslušnou regionální pobočku úřadu pro trh práce o potvrzení o vyslání bez pracovního povolení čtyř chorvatských pracovníků poskytnutých uvedenému podniku chorvatským podnikem, které hodlá využít při výstavbě válcovny drátů v Rakousku. Tato žádost byla zamítnuta na základě toho, že pro tyto pracovníky je vyžadováno pracovní povolení.
- 21 Otázkou je, zda unijní právo brání požadavku na získání takového pracovního povolení.

- 22 V tomto ohledu je třeba uvést, že podnik jako Danieli, který je usazen v členském státě, v projednávaném případě Italské republiky, a má za úkol postavit za odměnu válcovnu drátů pro podnik se sídlem v jiném členském státě, totiž v Rakouské republice, poskytuje službu ve smyslu článků 56 a 57 SFEU.
- 23 Z kapitoly 2 odstavce 1 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska vyplývá, že „[č]lánek 45 a čl. 56 první pododstavec [SFEU] se ve vztahu k volnému pohybu pracovníků a volnému pohybu služeb, zahrnujícímu dočasný pohyb pracovníků vymezený v článku 1 směrnice [96/71], mezi Chorvatskem na jedné straně a všemi stávajícími členskými státy na straně druhé použijí v plném rozsahu pouze podle podmínek přechodných ustanovení uvedených v odstavcích 2 až 13“.
- 24 Ke zjištění použitelnosti uvedených přechodných ustanovení v projednávaném případě je třeba ověřit, zda poskytování služeb ze strany společnosti Danieli v rozsahu, v němž zahrnuje dočasné využívání chorvatských pracovníků, kteří jsou tomuto podniku poskytnuti chorvatským podnikem, představuje poskytování služeb zahrnující dočasný pohyb pracovníků, jak je uvedeno v článku 1 směrnice 96/71, mezi Chorvatskou republikou na jedné straně a jiným členským státem na druhé straně ve smyslu kapitoly 2 odstavce 1 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska.
- 25 Podle svého čl. 1 odst. 3 písm. c) se směrnice 96/71 použije, pokud podnik usazený v některém členském státě, který vysílá v rámci nadnárodního poskytování služeb, jako podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky vyše pracovníka do podniku, který jej využije, se sídlem nebo vykonávajícího činnost na území některého členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky na straně jedné a pracovníkem na straně druhé.
- 26 Článek 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71 může být použit i na operaci, jakou chtěla provést Danieli ve věci v původním řízení, při níž podnik usazený v jednom členském státě za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb uzavřené s podnikem v jiném členském státě vyše pracovníky, kteří jsou mu poskytnuti podnikem usazeným ve třetím členském státě, pokud uvedená operace splňuje podmínky stanovené v tomto ustanovení.
- 27 Podle judikatury Soudního dvora jde o případ vysílání pracovníků jejich poskytnutím, ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71, pokud jsou splněny tři podmínky. Zaprvé poskytování pracovní síly je poskytováním služeb za úplatu, v jehož rámci zůstává pracovník ve službách podniku, který je poskytovatelem, aniž je s podnikem, který jej využívá, uzavřena jakákoli pracovní smlouva. Zadruhé je pro poskytování pracovní síly charakteristická okolnost, že vyslání pracovníka do hostitelského členského státu představuje samotný předmět poskytování služeb, které provádí podnik, který je poskytovatelem. Zatřetí v rámci takového poskytnutí pracovník plní své úkoly pod dohledem a vedením podniku, který jej využívá (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. června 2015, *Martin Meat*, C-586/13, EU:C:2015:405, bod 33 a citovaná judikatura).
- 28 Konkrétně pro účely určení toho, zda je skutečným předmětem poskytování služeb vyslání pracovníků do hostitelského členského státu, je třeba zohlednit zejména všechny skutečnosti, které by mohly nasvědčovat tomu, že poskytovatel služeb nenese důsledky plnění, které neodpovídá uvedené smlouvě (rozsudek ze dne 18. června 2015, *Martin Meat*, C-586/13, EU:C:2015:405, bod 35).
- 29 Tyto podmínky jsou, jak uvedl generální advokát v bodech 46 až 49 svého stanoviska, splněny zamýšlenou operací v řízení vedeném před předkládajícím soudem, jak bylo připomenuto v bodě 26 tohoto rozsudku.
- 30 Zaprvé ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že dotyční chorvatští pracovníci museli zůstat vázání pracovním poměrem s chorvatskou společností, která je vyslala za úplatu do společnosti Danieli, bez uzavření jakékoliv pracovní smlouvy s touto italskou společností.

- 31 Zadruhé z uvedeného spisu rovněž vyplývá, že samotným předmětem poskytování služeb dohodnutého mezi chorvatským podnikem a společností Danieli bylo poskytnout tyto chorvatské pracovníky v Rakousku za účelem provedení smlouvy o výstavbě válcovny drátů uzavřené s rakouským podnikem, přičemž Danieli zůstala výhradně odpovědnou za provedení uvedené smlouvy.
- 32 Zatřetí je nesporné, že po dobu vyslání v Rakousku mají chorvatští pracovníci poskytnutí společnosti Danieli chorvatským podnikem provádět své úkoly pod řízením a vedením podniku, který pracovníky využije, tedy společnosti Danieli.
- 33 Z toho vyplývá, že operace zamýšlená ve věci v původním řízení v rozsahu, v němž se týká dočasného vyslání chorvatských pracovníků poskytnutých společnosti Danieli chorvatským podnikem, představuje poskytnutí služeb zahrnujících dočasný pohyb pracovníků, jak je uveden v čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71, mezi Chorvatskou republikou na jedné straně a členským státem na straně druhé, ve smyslu kapitoly 2 bodu 1 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska.
- 34 Toto poskytování pracovní síly však také spadá do působnosti kapitoly 2 odstavce 2 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska, podle které odchylně od článků 1 až 6 nařízení č. 492/2011 budou stávající členské státy do konce období dvou let po dni přistoupení uplatňovat vnitrostátní opatření nebo opatření, která vyplývají z dvoustranných dohod, upravující přístup chorvatských státních příslušníků na jejich trhy práce. Vyloučení poskytování pracovní síly z působnosti kapitoly 2 odst. 2 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska by totiž mohlo zbavit toto ustanovení ve velké části jeho užitečného účinku“ (obdobně viz rozsudek ze dne 10. února 2011, Vicoplus a další, C-307/09 až C-309/09, EU:C:2011:64, bod 35).
- 35 Naproti tomu se na uvedené poskytování pracovních sil nevztahuje příloha V, kapitola 2 odstavec 12 aktu o přistoupení Chorvatska, pokud se, jak tvrdí Danieli a Komise, prokáže, že výstavba válcovny drátů dotčená ve věci v původním řízení, se týká pouze montážních a instalačních činností, jakož i operace uvedení strojního zařízení do provozu v existující struktuře, což musí ověřit předkládající soud. Na takové operace se totiž nevztahují výjimky, pokud jde o Rakouskou republiku, pro odvětví nazvané „Stavebnictví včetně souvisejících oborů“, které jsou určeny kódy NACE 45.1 až 45.4.
- 36 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že právní úprava členského státu, která během přechodného období stanoveného v kapitole 2 odstavci 2 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska nadále podmiňuje, ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71, vyslání chorvatských státních příslušníků na území tohoto členského státu pracovním povolením, je jako opatření upravující přístup chorvatských státních příslušníků na trh práce tohoto státu, ve smyslu kapitoly 2 odstavce 2 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska slučitelná s články 56 a 57 SFEU (obdobně viz rozsudek ze dne 10. února 2011, Vicoplus a další, C-307/09 až C-309/09, EU:C:2011:64, body 32 a 33).
- 37 Právní úprava dotčená ve věci v původním řízení splňuje všechny podmínky uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku.
- 38 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám je třeba na první otázku odpovědět tak, že články 56 a 57 SFEU, jakož i kapitola 2, odstavec 2 přílohy V aktu o přistoupení Chorvatska musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn omezit vysílání chorvatských pracovníků, kteří jsou zaměstnáni u podniku se sídlem v Chorvatsku, prostřednictvím požadavku pracovního povolení, pokud toto vyslání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti, ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71 podniku se sídlem v jiném členském státě, aby tento posledně uvedený podnik mohl poskytnout službu v prvně uvedeném členském státě.

K druhé otázce

- 39 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda články 56 a 57 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát má právo vyžadovat od státních příslušníků třetích zemí, poskytnutých podniku se sídlem v jiném členském státě jiným podnikem rovněž usazeným v tomto jiném členském státě za účelem poskytování služeb v prvně uvedeném členském státě, aby měli pracovní povolení.
- 40 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že činnost spočívající v tom, že podnik poskytuje za úplatu pracovníky, kteří zůstávají zaměstnanci tohoto podniku, aniž je se společností, která je využívá, uzavřena jakákoli pracovní smlouva, je podnikatelskou činností, která splňuje podmínky stanovené v čl. 57 prvním pododstavci SFEU, a musí být tudíž považována za službu ve smyslu tohoto ustanovení (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 37).
- 41 Co se týče sporu v původním řízení, služba poskytování pracovní síly je poskytována podnikem usazeným v Itálii podniku, který ji využívá, usazenému v tomto členském státě, který však tuto pracovní sílu využívá za účelem svého poskytování služeb jen v Rakousku.
- 42 Jelikož se ustanovení článku 56 SFEU musí použít vždy v případě, kdy poskytovatel služeb nabízí služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen, a sice nezávisle na místě usazení příjemců těchto služeb (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. února 1991, C-154/89, EU:C:1991:76, bod 10), je důležité konstatovat, že taková služba poskytování pracovní síly mezi dvěma podniky usazenými ve stejném členském státě, pokud je tato služba poskytována na území jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém je usazen uživatelský podnik, který ji využívá, spadá do působnosti článků 56 a 57 SFEU.
- 43 Okolnost, že poskytování pracovní síly dotčené ve věci v původním řízení se týká pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, je v tomto ohledu irelevantní (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 39).
- 44 Pokud jde o vysílání pracovníků z třetího státu podnikem, který je poskytovatelem služeb a je usazen v členském státě Unie, Soudní dvůr již rozhodl, že vnitrostátní právní úprava, která poskytování služeb na vnitrostátním území podnikem usazeným v jiném členském státě podmiňuje vydáním správního povolení, představuje omezení svobody poskytování služeb ve smyslu článku 56 SFEU (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 45).
- 45 Tak tomu je podle právní úpravy dotčené ve věci v původním řízení u přeshraničního poskytování služeb spočívajících v poskytování v Rakousku pracovní síly pocházející ze třetích států.
- 46 Avšak vnitrostátní právní úprava oblasti, která nebyla na unijní úrovni harmonizována a která se bez rozdílu uplatňuje na všechny osoby nebo podniky vykonávající činnost na území dotčeného členského státu, může být odůvodněná, i přes svůj omezující účinek na volný pohyb služeb, pokud reaguje na naléhavý důvod obecného zájmu, jenž dosud není chráněn pravidly, kterým poskytovatel služeb podléhá v členském státě, kde je usazen, je způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sleduje, a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 48).
- 47 Oblast vysílání pracovníků v zaměstnaneckém poměru, kteří jsou státními příslušníky třetího státu, v rámci přeshraničního poskytování služeb nebyla do dnešního dne na unijní úrovni harmonizována. Za těchto podmínek je tedy třeba zkoumat, zda jsou omezení volného pohybu služeb, která vyplývají z právní úpravy dotčené v původním řízení, odůvodněná cílem obecného zájmu a zda jsou případně nezbytná k tomu, aby byl tento cíl sledován účinně a za použití vhodných prostředků (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 49).

- 48 V tomto ohledu je třeba připomenout, že i když snaha předejít narušování pracovního trhu je zajisté naléhavým důvodem obecného zájmu, pracovníci zaměstnávaní podnikem usazeným v určitém členském státě, kteří jsou vysláni do jiného členského státu za účelem poskytování služeb, neusilují o vstup na pracovní trh tohoto druhého členského státu, neboť se po splnění svého úkolu vracejí do státu původu nebo pobytu (rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 51).
- 49 Skutečnost, že členský stát trvale zachovává požadavek pracovního povolení pro státní příslušníky třetích států, kteří byli poskytnuti podniku usazenému v tomto státě podnikem usazeným v jiném členském státě, přitom překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle spočívajícího ve snaze předejít narušování pracovního trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 56).
- 50 V tomto ohledu povinnost podniku poskytujícího služby poskytnout rakouským orgánům údaje potvrzující, že se pracovníci, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, nachází v legálním postavení, zejména pokud jde o pobyt, pracovní povolení a sociální zabezpečení, v členském státě, kde je tento podnik zaměstnává, by v tomto ohledu těmto orgánům poskytovala méně omezující a stejně účinné záruky toho, že se tyto pracovníci nacházejí v legálním postavení a že vykonávají hlavní činnost v členském státě, kde je usazen podnik poskytující služby, než požadavek pracovního povolení dotčený v původním řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 57).
- 51 Taková povinnost by mohla spočívat v jednoduchém předchozím prohlášení, které by rakouským orgánům umožnilo zkontrolovat poskytnuté údaje a v případě nelegálního postavení dotčených pracovníků přijmout nezbytná opatření. Uvedený požadavek by mimoto mohl mít podobu stručného oznámení vyžadovaných dokumentů, zejména pokud by délka doby vyslání neumožňovala takovou kontrolu účinně provést (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 58).
- 52 Stejně tak povinnost podniku poskytujícího služby oznámit předem rakouským orgánům přítomnost jednoho nebo několika vyslaných pracovníků v zaměstnaneckém poměru, předpokládanou dobu tohoto pobytu a službu nebo služby, jejichž poskytování je důvodem pro jejich vyslání, by představovala stejně účinné a méně omezující opatření než požadavek pracovního povolení dotčený v původním řízení. Tato povinnost by těmto orgánům umožnila kontrolovat dodržování rakouských předpisů v oblasti sociálního zabezpečení po dobu vyslání při zohlednění povinností, které již jsou tomuto podniku uloženy na základě pravidel práva sociálního zabezpečení platných v členském státě původu. Ve spojení s údaji o situaci dotčených pracovníků, které by uvedený podnik poskytl a které jsou uvedeny v bodě 50 tohoto rozsudku, by taková povinnost umožnila uvedeným orgánům přijmout po skončení plánovaného období vyslání případná nezbytná opatření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2014, Essent Energie Productie, C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 59).
- 53 S přihlédnutím ke všem výše uvedeným úvahám je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že články 56 a 57 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát není oprávněn požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí poskytnutí podniku usazenému v jiném členském státě jiným podnikem rovněž usazeným v tomto jiném členském státě za účelem poskytování služeb v prvně uvedeném členském státě, měli pracovní povolení.

K nákladům řízení

- 54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Články 56 a 57 SFEU, jakož i kapitola 2, odstavec 2 přílohy V aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn omezit vysílání chorvatských pracovníků, kteří jsou zaměstnání u podniku se sídlem v Chorvatsku, prostřednictvím požadavku pracovního povolení, pokud toto vysílání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti, ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, podniku se sídlem v jiném členském státě, aby tento posledně uvedený podnik mohl poskytnout službu v prvně uvedeném členském státě.
- 2) Články 56 a 57 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát není oprávněn požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí poskytnutí podniku usazenému v jiném členském státě jiným podnikem rovněž usazeným v tomto jiném členském státě za účelem poskytování služeb v prvně uvedeném členském státě, měli pracovní povolení.

Podpisy.